

rigtigst nu at støtte Sagen med rimelige Bidrag, og jeg kan ikke se tilstrækkelig Grund til at vente et Aar eller to. Jeg kan derfor ikke følge Udvalget, naar det foreslaar at nægte de foreslaaede 2,500.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

J. Hage: Det er kun et lille Ændringsforslag, jeg gerne vilde ytre et Par Ord om, nemlig Nr. 99 om Indkøb af Kunstværker til den kgl. Maleri- og Skulptursamling. Det drejer sig om 5,000 Kr. til Indkøb af gamle hollandske og italienske Billeder. Motiveringens, som læses i Betænkningen, er noget besynderlig for Folk, der kende lidt til disse Forhold, idet der staar, at Prisen er gaaet meget ned, og derfor vil man tilraade at der købes for 5,000 Kr. Meningen maa vel være, at nu kan 5,000 Kr. være tilstrækkeligt. De fleste have ellers den Mening — ja der synes jo altsaa mærkelig nok at være nogle, der have en anden Mening, nemlig de paagældende ved det kgl. Galleri — at Prisen for de virkelig gode hollandske og italienske Billeder er stegen og maaske nu i dette Øjeblik er højere end nogen Sinde før. Skal der kunne købes noget virkelig godt af gammel hollandsk eller italiensk Kunst, er 5,000 Kr. intet. Man kan naturligvis faa et enkelt mindre Billede og være heldig, men som ordinær Bevilling vil det være ingen Ting. Det, som det kommer an paa ved Galleriet, forekommer mig dog at være, at man faar enkelte fremragende Billeder. Det er det, Publikum kan overkomme at se, og som de have Glæde af, og som kan løfte deres Aand og præge sig i deres Hukommelse, men Publikum kan ikke anvende Uger og Maaneder paa at studere Galleriet. Det er i alle Verdens Gallerier de udmærkede Ting, der tiltrække sig ikke blot de fremmedes men ogsaa Beboernes Interesse og give det virkelige Udbytte. Derfor vil jeg haabe, at hvis vi ikke kunne faa det forandret i Aar, det dog fremtidig bliver saaledes, at det bliver en fleraarig Bevilling, der kan anvendes i det første, andet, tredje eller fjerde Aar, som man nu bedst mener, det kan stille sig, men efter min Mening maa Gallerikommisjonen have mindst et Beløb af 15—20,000 Kr. til Raadighed, naar de skulle købe et virkelig godt Billede af gammel hollandsk og italiensk Kunst, og det bliver endda kun af 4de—5te Rangklasse. Derfor haaber jeg, at Finansudvalget vil tage under Overvejelse, om Sagen ikke kunde ordnes saaledes, at

Gallerikommisjonen faar Bemyndigelse til at anvende det andet Aar, hvad de ikke benytte det ene.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Der er jo gjort en stor Mængde Bemærkninger, og jeg skal gøre mit bedste for at svare paa dem i den Orden, hvori de vedkommende Spørgsmaal ere opførte paa Udvalgets Liste. Jeg maa dog først sige nogle Ord om Forslaget Nr. 71 angaaende Fyns Bispeembede, hvor ubehageligt det end er for mig paa ny at skulle komme ind derpaa. Det ærede Medlem, der saa smagfuldt antydede, at det kun var Hensynet til det fede Embede, der var bestemmende for, at jeg ønskede at komme derover, naar jeg ophørte at være Minister, vil jeg tillade mig at minde om, at der slet ikke har været Tale om, at jeg skulde være Minister i en Aarrække, det er tilstrækkelig oplyst ved 1ste Behandling. Og dernæst vil jeg sige ham, at naar jeg havde Betæneligheder ved at gaa derover, var netop en af Betænelighederne den, om jeg kunde være tjent med dette Embede, fordi jeg mente, at det ingenlunde vilde være noget Avancement, snarere det modsatte. I saa Henseende har et andet æret Medlem gjort mig den Tjeneste at oplyse, at den Bygning, som findes derovre, er alt andet end behagelig at komme til for den ny Biskop. Jeg skal saa gøre den Bemærkning, at naar der i Bemærkningerne til Finanslovforslaget er givet Oplysning om, hvorledes det, der blev tilovers af Gagen, blev anvendt, var denne Anvendelse ikke, som det ærede Medlem, jeg sidst omtalte, udviklede det, en ny Praksis, det var den gamle Praksis. Saaledes anvendtes i Reglen det, der blev til overs, naar et Embede stod vakant i nogen Tid. Det var fremdeles foreslaaet saaledes, fordi jeg vilde være i fuld Overensstemmelse med det, som blev paabegyndt for to Aar siden, da Lolland-Falster Bispeembede blev ledigt, og som der ikke var det mindste at indvende imod. Havde det ikke været saa, havde jeg foreslaaet noget ganske andet, saa havde jeg foreslaaet, at det, der blev tilovers, skulde anvendes til Reparation og Grundforbedring af en Del af de gamle Bygninger. Jeg havde tænkt paa at foreslaa det saaledes og forhandlet derom med de vedkommende Embedsmænd i Ministeriet, men vi bleve enige om, at det var bedst at lade det gaa som for to Aar siden, saa kunde det altid ordnes anderledes bagefter. Jeg siger dette for udtrykkelig at gøre opmærksom paa, at det